

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นยุคที่มีการให้ความสำคัญต่อข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างมาก และการอ่านนับได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่ง ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กรมวิชาการ, 2542) ระบุว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญประการหนึ่ง คือให้มีการส่งเสริม การอ่าน การคิดวิเคราะห์ เขียน วางแผน ปฏิบัติ แก้ปัญหา จัดการ การเผชิญสถานการณ์ ประยุกต์ใช้ ความรู้ และสร้างองค์ความรู้ และในการประเมินคุณภาพการศึกษา การอ่านเป็นเครื่องมือ เป็น ศูนย์กลาง หรือเป็นหัวใจที่จะช่วย พัฒนาทักษะทางภาษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการ คิด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2534) ดังที่ Rivers (1972, อ้างใน วันเพ็ญ สุขเกษม, 2550) กล่าวว่า นักเรียนคนใด ได้พัฒนาทักษะการอ่าน จนใช้การได้แล้ว ทักษะนี้จะคงอยู่กับนักเรียนผู้นั้นตลอดไป และทำให้สามารถเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ให้แก่ตนเองได้ และหากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อ นักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผู้ที่มีความรู้และสามารถอ่านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ ในชีวิตประจำวัน และเพื่อติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล และถ่ายทอดความรู้ ความคิด ระหว่าง บุคคลได้ย่อมได้เปรียบ (สุรรัตน์ ไชยสุริยา, 2543, หน้า 5) สอดคล้องกับ วนิดา เหล่าเทิดพงษ์ (2541) ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญในการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากในการอ่านวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนล้วนแต่ต้องใช้ การอ่านเป็นสื่อในการเรียนทั้งสิ้น

การอ่านนั้นไม่เพียงแต่จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับทุกคน แต่ยังรวมถึงผู้ที่มีภาวะ ความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วย เพราะมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ มนุษย์เลือกเกิดไม่ได้ รวมทั้งการเลือกเกิดที่จะเกิดเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่เกิดมา พร้อมกับภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ (Learning Disability : LD) แม้มนุษย์เลือกเกิดไม่ได้ แต่ กฎหมายไทย ก็สนับสนุน ให้คนไทยทุกคนมีสิทธิเสมอภาคกัน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ใน มาตรา 10 หมวด 2 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ, 2542 , หน้า 12) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบสุข บุคคลทุกคนมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะมีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ดังนั้นจึงถือเป็นหน้าที่ของโรงเรียนจะต้องให้บริการการศึกษาแก่ทุกคน และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยต่อ 2 มาตรา 43 กล่าวถึงสิทธิในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผดุง อารยะวิญญู (2546) แนะนำว่า การสอนที่ดีนั้นควรเน้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น สามารถจัดได้หลายรูปแบบ โดยอาจจัดให้เรียนร่วมกับเด็กปกติได้

การจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษาให้กับผู้เรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้สอนควรเลือกวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้อย่างแม่นยำและเกิดความเข้าใจในการนำภาษาไปใช้ เนื่องจากเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น มักมีปัญหาในเรื่องของการอ่าน (Scott and Manglitz, 1997) ตรงกับ Stanberry and Swanson (2009) อ้างในงานวิจัยของมหาวิทยาลัย California Riverside ว่า เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการจำคำศัพท์ (Word Recognition) และทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ผู้เรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ส่วนใหญ่มักมีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมดุลทางสมองส่งผลให้เด็กมีปัญหาทางด้านความรู้ความเข้าใจ จิตพิสัย และพฤติกรรมในการแสดงออก (ชวลิต ชุกก่าแพง, 2546) เช่น การอ่านการเขียน ไม่มีสมาธิในการเรียน เรียนได้ช้า ความจำไม่ดี เบื่อหน่ายเร็ว รู้สึกว่าตนเองไม่เก่ง เด็กที่มีภาวะความบกพร่อง โดยเฉพาะปัญหาทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะมีลักษณะที่เด่นชัด เช่น อ่านข้าม อ่านผิดประโยค จับใจความหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำคำศัพท์ได้จำกัด ไม่รู้จักเดาคำความหมายจากประโยคได้ (เบญจพร ปัญญาขง, 2549) นอกจากนี้เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านแล้วนั้น เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจด้วย เนื่องจากเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจจะเรียนได้ช้ากว่าเด็กปกติดังนั้นหากเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้อ่านได้เข้าใจและทันเพื่อน เด็กที่มีภาวะความบกพร่อง

ทางการเรียนรู้ก็อาจมีแรงจูงใจที่ดีขึ้นต่อการเรียน และเมื่อเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้มีแรงจูงใจสูงขึ้น เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ก็มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้นด้วย เพราะแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญที่มีส่วนช่วยให้เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ประสบความสำเร็จในการเรียนด้วยเช่นกัน ดังที่ Dömyei (2002) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นหนึ่งในลักษณะพื้นฐานทางจิตของมนุษย์ ผู้สอน และนักวิจัยส่วนมากยอมรับว่าแรงจูงใจ มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจ ผู้เรียนประสบความสำเร็จ หรือ ล้มเหลวในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือไม่ นอกจากนี้ Freeman (1999) กล่าวด้วยว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อผู้สอนในปัจจุบันนี้ แรงจูงใจ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่องค์ประกอบด้านกายภาพ องค์ประกอบด้านการเรียนรู้และองค์ประกอบด้านความคิด กล่าวคือ แรงขับของเอกัตบุคคล ความต้องการสัมฤทธิ์ผล หรือความสำเร็จ ความอยากรู้อยากเห็น ความปรารถนาต่อการหาประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ มีบทบาทในสถานการณ์การเรียนรู้ทุกรูปแบบในการเรียนการสอน ผู้สอนควรพยายามสร้างแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนด้วย

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเลือกนำวิธีการสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กได้อย่างแท้จริง หากผู้สอนตระหนักถึงปัญหาและพยายามหาวิธีการสอนใหม่ๆ ที่สามารถจะช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียนก็สามารถได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทางการอ่านได้ วิธีการสอนแบบตรง (Direct Instruction) ซึ่งค้นพบโดย Engelmann และได้ให้นิยามว่า ถ้าเด็กไม่ได้เรียนรู้ก็หมายความว่าครูไม่ได้สอน วิธีการสอนแบบตรงเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ เป็นรูปแบบที่พยายามพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่างๆ ของผู้เรียนไปพร้อมๆ กัน โดยใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาสาระ รวมเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆ จนสามารถทำได้ดีและประสบความสำเร็จได้ในเวลาที่จำกัด และวิธีการสอนแบบตรงนี้เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการให้ความรู้ที่ลึกซึ้ง ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามีบทบาทในการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน โดยจัดสาระและวิธีการให้ผู้เรียนอย่างดีทั้งทางด้านเนื้อหาความรู้ และการให้ผู้เรียนใช้เวลาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด การสอนแบบตรง มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ช้่นนำ ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน โยงความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ช้่นนำเสนอบทเรียน ผู้สอนนำเสนอบทเรียนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างประกอบและตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจก่อนให้ผู้เรียนลงมือ

ฝึกปฏิบัติ หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจ ต้องสอนซ่อมเสริมให้เข้าใจก่อนขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบ ผู้สอนปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตาม ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับและเสริมแรงเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน ขั้นฝึกปฏิบัติภายใต้การกำกับของผู้ชี้แนะ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนคอยดูแลอยู่ห่าง ๆ ผู้สอนจะสามารถประเมินการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนได้จากความสำเร็จและความผิดพลาดของการปฏิบัติของผู้เรียน และช่วยเหลือผู้เรียน โดยให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ และขั้นฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ หลังจากที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นที่ 4 ได้ถูกต้องประมาณ 85-90% แล้ว ผู้สอนควรปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติต่อไปอย่างอิสระ เพื่อช่วยให้เกิดความชำนาญและการเรียนรู้อยู่คงทน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลย้อนกลับในทันที สามารถให้ภายหลังได้ โดยครูอธิบายทุกขั้นตอนอย่างละเอียด ครูและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ตลอดเวลาการสอนในรูปแบบของการถามคำถาม การตรวจสอบความเข้าใจบ่อยครั้ง การให้สิ่งเสริมแรงทางบวก เช่น คำชม นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการประเมิน และติดตามความก้าวหน้าของพฤติกรรมผู้เรียนและผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยที่ครูจะทำการแก้ไขข้อบกพร่องเมื่อเด็กทำผิดทันที จะเห็นได้ว่า วิธีการสอนแบบตรง เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจในการใช้ภาษา ได้ฝึกฝนภาษาในทุกขั้นตอน เป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ เนื่องจากในขณะที่เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุม กำกับขั้นตอนการสอนในทุกขั้นตอน เป็นผู้ชี้แจง อธิบายรายละเอียดและให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตลอดการเรียนการสอน รวมทั้งเป็นผู้ตรวจสอบ แก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนและเสริมแรงเมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง โดยการใช้คำชม เป็นต้น วิธีการสอนแบบตรงนั้น เป็นวิธีที่เหมาะสมในการนำมาใช้ในการสอนภาษาให้กับผู้เรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางด้าน การอ่านที่มีความสำคัญมากในการเรียนรู้ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยที่ประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า การสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรง สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และการอ่านของเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ เช่นงานวิจัยของ Flores and Ganz (2007) ที่ได้เริ่มทำการทดลองงานวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการใช้วิธีการสอนแบบตรงจากการใช้ข้อเท็จจริงและกลยุทธ์การใช้ภาพในการพัฒนาการอ่านของเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้และเด็กที่อ่านช้า เพื่อทดลองว่าการใช้วิธีการสอนแบบตรงนั้นสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ และต่อมา Flores and Ganz (2009) ได้ศึกษางานวิจัยอีกเรื่องเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ของการใช้วิธีการสอนแบบตรงในการสอนนักเรียนออทิสติกและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้าน การเรียนรู้ เพื่อขยายผลของการใช้วิธีการสอนแบบตรงในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กออทิสติกและเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลสรุปของงานวิจัยทั้งสองเรื่อง สรุปว่า การใช้วิธีการสอนแบบตรงสามารถช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กออทิสติกและเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอื่นที่สนับสนุนว่าวิธีการสอนแบบตรงนั้นเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่นผลงานวิจัยและตัวอย่างของโรงเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบตรงในการสอนอ่าน พบว่า วิธีการสอนแบบตรง สามารถช่วยได้ทั้งนักเรียนทั่วไป และ นักเรียนที่เรียนอ่อนให้มีพัฒนาการด้านการอ่านให้ดีขึ้น เช่น ตัวอย่างของ โรงเรียน Milwaukee public school ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นโรงเรียนของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนแห่งหนึ่ง ทางโรงเรียนได้เปรียบเทียบผลทางสถิติร้อยละของการเรียนก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรง ในทักษะด้านการอ่าน ในปี 1997-1998 วัดคะแนนทดสอบก่อนที่จะสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรง วัดได้ 22 % และ ในปี 1999-2000 ได้วัดคะแนนหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรง พบว่า เด็กมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านสูงขึ้นถึง 57% นอกจากนี้ Lindsay (2009) ได้กล่าวถึง บทความเรื่อง “Project Fellow Through” ว่า ในปี 1970 โครงการ Project Fellow Through ซึ่งเป็นโครงการที่สำรวจวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาเรื่องการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยงบประมาณที่สนับสนุนโครงการถึง 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีเด็กเข้าร่วมโครงการถึง 79,000 คน จากชุมชนต่างๆ 180 แห่ง และผลของการทดลองปรากฏว่า วิธีการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรง สามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาเรื่องการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้มากกว่าการสอนด้วยวิธีอื่นๆ

ผู้วิจัยตระหนักว่าหากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรงที่จะช่วยพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนก็สามารถอ่านภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจและจะทำให้เด็กมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นด้วย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพและโอกาสให้แก่เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างมีความสุข และสามารถประสบความสำเร็จด้านการเรียนในอนาคตอีกด้วย

2. คำถามงานวิจัย

1. นักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่หลังการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตรง
2. นักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้มีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่หลังการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตรง

3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอน โดยวิธีการสอนแบบตรง
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอน โดยวิธีการสอนแบบตรง

4. สมมติฐานงานวิจัย

1. นักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการสอน โดยการใช้วิธีการสอนแบบตรง
2. นักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการสอน โดยการใช้วิธีการสอนแบบตรง

5. ขอบเขตการวิจัย

1. กรณีศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบรายกรณีศึกษา (Case Study) คือ เด็กเพศชาย อายุ 10 ปี ที่กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนานาชาติเกรซเชียงใหม่ จำนวน 1 คน (ซึ่งได้รับการวินิจฉัยทางการแพทย์ว่ามีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้)

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนแบบตรง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และ แรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ประกอบการทำบทเรียนและกิจกรรมนั้น ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาการอ่าน 7 เรื่องที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับกรณีศึกษา คือเรื่อง Poisonous Snakes, Julie's race, Energy, Shark, Lucy and Chick, Little helper, and Space โดยใช่วิธีการสอนแบบตรงสอนเนื้อหาบทเรียนและกิจกรรม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนแบบตรง หมายถึง วิธีการสอนที่มุ่งช่วยให้เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาสาระและมนต์ศัพท์ต่าง ๆ รวมทั้งการฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ จนสามารถทำได้ดีและประสบผลสำเร็จได้ในเวลาที่จำกัด โดยที่ครูเป็นผู้ดำเนินการสอน เกือบทั้งหมด โดยใช้วิธีแยกย่อยทักษะการเรียนรู้ออกเป็นขั้นเป็นตอน และสอนไปตามขั้นตอนอย่างมีระบบด้วยการสาธิตให้ดูก่อนแล้วช่วยให้ผู้เรียนทำตาม จากนั้นจึงทดสอบว่าทำได้จริงโดยครูอธิบายทุกขั้นตอนอย่างละเอียด ครูและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ตลอดเวลาการสอนในรูปแบบของการถามคำถาม การตรวจสอบความเข้าใจบ่อยครั้ง การให้สิ่งเสริมแรงทางบวก เช่น คำชม นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการประเมิน และติดตามความก้าวหน้าของพฤติกรรมผู้เรียนและผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยที่ครูจะทำการแก้ไขข้อบกพร่องเมื่อเด็กทำผิดทันที ซึ่งการสอนแบบตรง มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำ ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน โยงความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน **ขั้นนำเสนอบทเรียน** ผู้สอนนำเสนอบทเรียนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างประกอบและตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจก่อนให้ผู้เรียนลงมือฝึกปฏิบัติ หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจ ต้องสอนซ่อมเสริมให้เข้าใจก่อน **ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบ** ผู้สอนปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตาม ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับและเสริมแรงเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน **ขั้นฝึกปฏิบัติภายใต้การกำกับของผู้ชี้แนะ** ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนคอยดูแลอยู่ห่าง ๆ ผู้สอนจะสามารถประเมินการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนได้จากความสำเร็จและความผิดพลาดของการปฏิบัติของผู้เรียน และช่วยเหลือผู้เรียน โดยให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง และ **ขั้นฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ** หลังจากที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นที่ 4 ได้ถูกต้องประมาณ 85-90% แล้ว ผู้สอนควรปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติต่อไปอย่างอิสระ เพื่อช่วยให้เกิดความชำนาญและการเรียนรู้ยู่คงทน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลป้อนกลับในทันที สามารถให้ภายหลังได้

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับจับใจความสำคัญ การตีความ การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง แรงผลักดันหรือความมุ่งมั่น ความปรารถนา หรือความต้องการในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป้าหมายที่ต้องการ โดยที่ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและเกิดความพึงพอใจและความมานะพยายามในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ปรับมาจาก Wigfield, Guthrie, and McGough (1996)

4. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กเพศชาย อายุ 10 ปีที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนานาชาติเกรซเชียงใหม่ จำนวน 1 คน ซึ่งได้รับการวินิจฉัยทางการแพทย์ว่ามีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับ ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการพัฒนาทักษะการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางในการวิจัย ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป
4. เป็นแนวทางในการวิจัย ในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ของเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป
5. เป็นแนวทางในการวิจัย ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
6. เป็นแนวทางในการวิจัย ในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ